

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/154/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014617
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2122014617.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a Mgr. Stanislava Kováča, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 07.05.2024 pod sp. zn. 35PP/4/2022, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06.08.2024 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava vyslovil, že podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona odsúdený A. B. vykoná zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 530 dní z trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Senica, sp. zn. 1T/38/2018, zo dňa 30.07.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/113/2018, zo dňa 11.10.2018, v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a z ktorého bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 35PP/4/2022, zo dňa 14.10.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, zo dňa 22.12.2022, sp. zn. 5Tos/190/2022, a zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 1095 dní z trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/26/2015, zo dňa 13.11.2019 v trvaní 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a z ktorého bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 35PP/4/2022, zo dňa 14.10.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, zo dňa 22.12.2022, sp. zn. 5Tos/190/2022.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 181-184 spisu.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že odsúdený sám svojim konaním (nedodržiavanie podmienok nariadenej kontroly technickými prostriedkami, porušenie obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania návykových látok s výnimkou alkoholu, porušenie povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie a páchanie priestupkov) dal najavo, že uloženie trestu odňatia slobody bez jeho výkonu nemôže viesť k jeho náprave.

Proti uzneseniu okresného súdu zahlásil, ihneď do zápisnice na verejnom zasadnutí, sťažnosť odsúdený A. B. (č.l. 180 spisu), ktorú do rozhodnutia sťažnostného súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Okresný prokurátor sa ihneď po vyhlásení uznesenia vzdal práva na podanie sťažnosti (č.l. 180 spisu).

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Na podklade podanej sťažnosti krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i správnosť

postupu konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Sťažnostný súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia a zistil, že súd I. stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď určil termín verejného zasadnutia, zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie a dospel k správne právnemu záveru.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia riadny život a preto mu nariadil zvyšok trestu odňatia slobody vykonať. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona, ak podmienene prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 68 ods. 2 Trestného zákona vyplýva, že súd pri posudzovaní skutočnosti, či sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia osvedčil alebo neosvedčil, skúma správanie odsúdeného počas trvania celej skúšobnej doby. Predovšetkým súd skúma, či odsúdený naplnil dve podmienky, a to vedenie riadneho života v skúšobnej dobe a plnenie uložených primeraných obmedzení a povinností v skúšobnej dobe.

Pri rozhodovaní o tom, či sa podmienene odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo vykoná zvyšok trestu, súd vždy musí skúmať, či podmienene odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život alebo nie. Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Nariadenie výkonu zvyšku trestu odňatia slobody už počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia bude namieste vtedy, ak závažnosť protiprávneho konania a jeho okolnosti svedčia o tom, že podmienene odsúdený sa nechce napraviť a viesť riadny život.

Okresný súd v tejto súvislosti veľmi výstižne poukázal na konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňovali jeho rozhodnutie, a to predovšetkým na osobu odsúdeného, ktorý sa počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia síce nedopustil ďalšej trestnej činnosti, avšak bol celkovo 16-krát priestupkovo riešený (od rozhodnutia o podmienenom prepustení do 03.05.2024) a to prevažne za priestupky spáchané proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ale aj za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a proti verejnemu poriadku, ktoré síce nesúvisia s jeho trestnou činnosťou, za ktorú bol odsúdený, ale ich početnosť svedčí aj podľa názoru krajského súdu o tom, že odsúdený nepreukázal vedenie riadneho života v skúšobnej dobe. Odsúdený opakovane spáchal priestupky, pričom ani sankcie za ne uložené a ani vedomie, že ich páchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia s probačným dohľadom a hrozba nariadenia výkonu zvyšku trestu odňatia slobody ho neviedli k tomu, aby sa ich do budúcnosti vyvaroval. Napokon túto skutočnosť dosvedčuje aj priebežná správa mediáčnej a probačnej úradníčky, z ktorej je zrejmé, že odsúdený sústavne porušuje povinnosti v súvislosti s elektronickým monitoringom, pričom ani po mnohých upozorneniach a poučeníach od probačnej úradníčky svoje správanie nezmenil. Navyše na probáciách bol opakovane informovaný o bezpečnostných incidentoch, ktorých je neúmerne množstvo, avšak táto snaha úradníčky nebola účinná. Okrem toho v tejto správe je uvedené, že na poslednej probácii dňa 02.04.2024 bol odsúdený podrobený testovaniu na prítomnosť návykových látok v slinách, pričom výsledok testu v prípade metamfetamínu a amfetamínu vyobrazil pozitívny výsledok. Nanajvýš, sám odsúdený sa priznal k užitiu pervitínu. Okrem uvedeného je treba uviesť, že odsúdený si v súčasnej dobe neplní ani povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe probačného dohľadu. Takto uvedené skutočnosti aj podľa názoru krajského súdu svedčia o tom, že správanie odsúdeného, ktorý sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia dopustil šestnástich priestupkov, a zároveň si neplnil súdom uložené obmedzenia a povinnosti (nedodržiavanie podmienok nariadenej kontroly technickými prostriedkami, porušenie obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania návykových látok s výnimkou alkoholu, porušenie povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie), tieto vo svojom súhrne nie je možné hodnotiť nijak inak ako skutočnosť, že odsúdený v určenej skúšobnej dobe nevedol riadny život. Z uvedených dôvodov rovnako ako okresný súd aj krajský súd dospel k záveru, že v prípade odsúdeného je potrebné, aby si zvyšok trestu odňatia slobody riadne vykonal a to už v priebehu skúšobnej doby.

Inak vyjadrené, správanie odsúdeného nasvedčuje tomu, že nevyužil šancu danú mu podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody, pretože nepreukázal, že sa chce napraviť a viesť riadny život a jeho konanie je jednoznačným potvrdením, že sa počas skúšobnej doby nezmenil, jeho správanie sa nezlepšilo a uvedené podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zjavne nevedlo k náprave odsúdeného. Sťažnostný súd je preto rovnakého názoru ako okresný súd, že predpoklad riadneho vedenia života sa v prípade odsúdeného nenaplnil a účel trestu, ktorý bol odsúdenému uložený vyššie uvedenými rozhodnutiami, možno dosiahnuť len jeho úplným výkonom, a preto neprichádza do úvahy žiadny iný postup len ten, že zvyšok trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmiennečne prepustený, vykoná tak, ako to uviedol okresný súd v napadnutom uznesení. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Trnave rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.